

РЕШЕНИЕ

№ 398

гр. Велико Търново, 04.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в закрито заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Солакова

Членове: Ирена К.
Илина Гачева

като разгледа докладваното от Ивелина Солакова Въззивно частно гражданско дело № 20204100500663 по описа за 2020 година

За да се произнесе, съобрази :

Производство по реда на чл. 463 , ал. 1 от ГПК.

Постъпила е жалба от Национална агенция за приходите – присъединен възискател по изпълнително дело № 879/2018г. по описа на ЧСИ Д.К. с район на действие района на ВТОС, против извършено по изпълнителното дело разпределение на суми от 30.06.2020г.

В жалбата се навеждат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на извършеното разпределение , както следва :

При изготвяне на разпределението не е съобразена разпоредбата на чл. 136 от ЗЗД и Тълкувателно решение № 2/ 2015г. на ОСГТК на ВКС, съгласно които с право на предпочтително удовлетворение не се ползват всички разноси по изпълнително то дело. Съдебният изпълнител, освен разносните по изпълнението за образуването и за осъществяването на съответния изпълнителен способ и тези за адвокатско възнаграждение, е разпределил и суми за разноси по гражданско дело в полза на възискателя, които не се ползват с право на предпочтително удовлетворение по чл. 136, ал. 1 , т. 1 от ЗЗД.

Постъпилите суми са разпределени не само за разноси, но и за лихва и главница на първоначалния възискател по делото, както и за такси , без да е съобразена привилегията , с която НАП се ползва съгласно разпоредбата на чл. 136 , ал. 1 , т. 6 от ЗЗД .

Съдебният изпълнител не е съобразил при извършване на разпределението, издаденото от НАП удостоверение от 28.07.2020г.

Отправя се искане към съда да отмени обжалваното разпределение.

Преписи от жалбата са връчени на първоначалния вискател ЕТ и на длъжника КООПЕРАЦИЯ, като в срока по чл. 436, ал. 3 от ГПК не са постъпили писмени възражения от същите.

В мотивите на съдебния изпълнител по чл. 436, ал. 3, изр. 2 от ГПК в хронологичен ред е описано движението по изпълнителното дело. Заето е становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Посочено е, че подлежащата на разпределение сума е разпределена в съответствие с разпоредбите на чл. 460 от ГПК и чл. 136 от ЗЗД, а именно: 2 194,78 лв. в полза на първоначалния вискател и 334,27 лв. в полза на ЧСИ на основание чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД. Изтъкнато е, че вземането на първоначалния вискател за разноси се ползва с право на предпочтително удовлетворение по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД, а съгласно чл. 26 от ТТРЗЧСИ за изпълнение на парично вземане се събира такса върху събраната сума/част, съответстваща на събраната сума. Подчертано е, че вземанията на Държавата, с изключение на тези за глоби, също се ползват с право на предпочтително удовлетворение, но техният ред за удовлетворяване е след този на предхождащите го привилегировани вземания за разноси по принудителното изпълнение по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД.

При съобразяване на данните по делото, настоящият съдебен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 462, ал. 2 от ГПК от надлежна страна срещу обжалваем акт на съдебния изпълнител, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Изпълнително дело № 879/2018г. по описа на ЧСИ К. е образувано на 01.06.2018г. въз основа на представен от вискателя ЕТ против КООПЕРАЦИЯ за дължими суми за главница, законна лихва върху нея и разноси по частното гражданско дело, по което е издаден изпълнителният лист.

При образуване на делото след надлежно уведомяване, като присъединен вискател по силата на закона е конституирана НАП с публични вземания, произтичащи от данък върху доходи от трудови правоотношения, вноски за здравно осигуряване и ДОО, и лихви върху тези вземания, като в представеното удостоверение за наличие на задължения от 19.06. 2018г. (стр. 29-30 от изпълнителното дело) е посочено и че за събиране на тези вземания е започнало принудително изпълнение върху банковите сметки на длъжника. След наложен заповед върху банковите сметки на длъжника, в изпълнение на този способ по делото са получени суми, като част от тях, а именно сумата от 2529,05лв. са разпределени с акта на ЧСИ предмет на обжалване в настоящото производство.

С протокола за разпределение ЧСИ е разпределил в полза на вискателя ЕТ обща сума в размер на 2583,01 лева, от които главница, законна лихва, разноси съгласно изпълнителния лист и разноси по изпълнението.

В полза на вискателя НАП не са разпределени суми.

За изясняване на обстоятелствата по делото е допуснато и изслушано заключението на съдебно-икономическа експертиза, което съдът възприема изцяло като компетентно и обосновано.

Съгласно същото, с извършеното разпределение частният съдебен изпълнител е разпределил суми, с които са погасени част от вземанията на основния вискател, както следва :

Към вискателя ЕТ са разпределени суми за: главница -994,38 лв.;разноски по гр. дело РС Г. Оряховица (съгласно представен изпълнителен лист, въз основа на който е образувано изпълнителното дело) -242,96 лева; законна лихва за периода 02.04.2018-30.06.2020 г- 489,27 лева; разноски по изпълнението - адвокатски хонорар-300,00 лева; такси и разноски по ТТРЗЧСИ-556.40 лева; Такса по т.1 от ТТРЗЧСИ- 60.00лева.

Към ТД на НАП гр. Велико Търново не са разпределени суми.

Така посочените от вещото лице суми съвпадат с тези, посочени в протокола за разпределение.

Според вещото лице разпределената от ЧСИ такса по т.11 от ТТРЗЧСИ не е дължима на вискателя, поради което сумата за разпределение /погасяване към ЕТ следва да е в размер на 2523,01 лева. Реално преведени по банкова сметка на вискателя са вземания в размер на 388,23 лева.

Към ТД на НАП гр. Велико Търново съгласно заключението няма погасени вземания.

Вещото лице посочва, че с постъпилата сума в размер на 246,83 лева по изпълнителното дело на 18.12.2019 година са погасени дължими такси и разноски по ТТРЗЧСИ, от които 173,68 лева са погасени такси и разноски платени от вискателя ЕТ, както и начислени, не събрани авансово такси и разноски по ТТРЗЧСИ в размер на 73,15 лева.

С постъпилата на 19.03.2020 година сума в размер на 214.55 лева. са погасени такси и разноски по ТТРЗЧСИ платени от вискателя ЕТ размер на 214,55 лв.

Общо погасените съгласно заключението на СИЕ такси и разноски по ТТРЗЧСИ са в размер на 461,38 лева, от които 73,15 лева са погасени дължими такси и разноски на ЧСИ, а 388,23 лева са преведени по сметка на вискателя ЕТ.

При тези данни от фактическа страна се налага изводът, че при извършеното разпределение частният съдебен изпълнител не е съобразил реда за удовлетворяване на вземанията на вискателите, визиран в чл. 136 от ЗЗД , както и разпоредбата на чл. 137 от ЗЗД.

Съгласно представения изпълнителен лист, въз основа на който е образувано изпълнителното дело и от данните по самото дело е видно, че вземането на основния вискател не се ползва с право на предпочтително удовлетворение и не попада в нито една от хипотезите на чл.136 , ал. 1 от ЗЗД. Вземането за разноски по ч. гр.д. № 659/2018г., посочено в изпълнителния лист не попада в хипотезата на чл. 136 , ал. 1 , т. 1 от ЗЗД. В тази хипотеза попадат само вземанията на вискателя за разноски по

образуване на изпълнителното дело, по реализиране на способа, от който са постъпили суми и за заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат.

От друга страна, вземането на присъединения по силата на закона взыскател - НАП, видно от представеното от него и цитирано по-горе удостоверение, се ползва с право на предпочтително удовлетворение по чл. 136 , ал. 1, т. 6 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 137 от ЗЗД , когато законът не определя реда за удовлетворяване на едно вземане, на което дава право на предпочтително удовлетворение, това вземане се изплаща след вземанията по т. 6 на чл. 136 , ал. 1 от ЗЗД.

Разпределяйки суми за удовлетворяване на вземането на основния взыскател по представения от него изпълнителен лист, което е хирографарно, преди да е удовлетворено вземането на привилегирования взыскател НАП, съдебният изпълнител е нарушил разпоредбата на чл. 137 от ЗЗД. Единственото вземане на основния взыскател, което в конкретния случай се ползва с право на предпочтително удовлетворение с поредност, предхождаща вземането на взыскателя НАП, е това за разносните по образуване на изпълнителното дело, по налагане на запора върху сметките, от които е постъпила сумата подлежаща на разпределение и заплатеното възнаграждение за един адвокат.

Останалите вземания на взыскателя ЕТ подлежат на удовлетворяване след вземането на НАП, удостоверено с цитираното удостоверение.

Гореизложеното обосновава извода, че извършеното от ЧСИ К. разпределение на суми, предмет на обжалване в настоящото производство, е незаконосъобразно и следва да се отмени, а делото следва да се върне на ЧСИ за изготвяне на ново разпределение.

Искането на жалбоподателя НАП за присъждане на разноси в това производство е неоснователно, доколкото липсва законова разпоредба, която да предвижда присъждането на разноси по производствата по обжалване действията на съдебния изпълнител.

Водим от горното, Великотърновският Окръжен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпределението на суми, извършено по изпълнително дело № 879/2018г. по описа на ЧСИ Д.К. с район на действие района на ВТОС, с протокол за извършено разпределение от 30.06.2020г.

ВРЪЩА делото на ЧСИ Д.К. с район на действие района на ВТОС за изготвяне на ново разпределение при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСТАВЯ без уважение искането на НАП за присъждане на разноси.

Решението подлежи на жалба в едноседмичен срок от връчването му на страните, пред ВТАС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____